

॥ ५ ॥ किं किमर्थं आगमनं ॥ ६ ॥ प्रणयं विनयं भावयंती दर्शयंती ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ यावत् गावो दूरतरं क्रियंते ततः प्रागेव सारथ्यं कुरु ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥
 सुसंहतोरुं कनकोज्ज्वलत्वं च पार्थः कुमारीं सतदाभ्यभाषत ॥ किमागमः कांचनमाल्यधारिणि मृगाक्षि किं त्वं त्वरितेव भामिनि ॥ किं ते मुखं सुंदरिन प्रसन्नमाच
 क्ष्वतत्त्वं मम शीघ्रमंगने ॥ ५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ सतां दृष्ट्वा विशालाक्षीं राजपुत्रीं सखीं सखा ॥ प्रहसन्न ब्रवीद्राजन्किमागमनमित्युत ॥ ६ ॥ तमब्रवीद्रा
 जपुत्री समुपेत्य नरर्षभं ॥ प्रणयं भावयंती सा सखी मध्यद्वंद्वचः ॥ ७ ॥ गावो राष्ट्रस्य कुरुभिः काल्यंते नो बृहन्नले ॥ ता विजेतुं मम भ्राता प्रयास्यति धनुर्धरः ॥ ८ ॥
 नाचिरं निहतस्तस्य संग्रामे रथसारथिः ॥ तेन नास्ति समः सूतो योस्य सारथ्यमाचरेत् ॥ ९ ॥ तस्मै प्रयतमानाय सारथ्यं बृहन्नले ॥ आचक्षे ह्यज्ञाने सैरंध्री कौ
 शलंतव ॥ १० ॥ अर्जुनस्य किलासीस्त्वं सारथिर्दयितः पुरा ॥ त्वयाऽजयत्सहायेन पृथिवीं पांडवर्षभः ॥ ११ ॥ सा सारथ्यं मम भ्रातुः कुरुसाधु बृहन्नले ॥ पुरा दूर
 तरं गावो क्रियंते कुरुभिर्हितः ॥ १२ ॥ अथैतद्वचनं मेघनियुक्तानकरिष्यसि ॥ प्रणयादुच्यमाना त्वं परित्यक्ष्यामि जीवितं ॥ १३ ॥ एवमुक्तस्तु सुश्रोण्यातया स
 स्थापरंतपः ॥ जगाम राजपुत्रस्य सकाशममि तौ जसः ॥ १४ ॥ तमाब्रजंतं त्वरितं प्रभिन्नमिव कुंजरं ॥ अन्वगच्छद्विशालाक्षी शिशुंगजवधूरिव ॥ १५ ॥ दूरादे
 वतुतां प्रेक्ष्य राजपुत्रोभ्यभाषत ॥ त्वया सारथिना पार्थः खांडवेऽग्निमतर्पयत् ॥ १६ ॥ पृथिवीमजयत्कृत्स्नां कुंतीपुत्रो धनंजयः ॥ सैरंध्री त्वां समाचष्टे सा हि जानाति
 पांडवान् ॥ १७ ॥ संयच्छमामकानश्वांस्तथैव त्वं बृहन्नले ॥ कुरुभिर्योस्य मानस्य गोधनानि परीप्सतः ॥ १८ ॥ अर्जुनस्य किलासीस्त्वं सारथिर्दयितः पुरा ॥ त्व
 याऽजयत्सहायेन पृथिवीं पांडवर्षभः ॥ १९ ॥ एवमुक्ता प्रत्युवाच राजपुत्रं बृहन्नला ॥ काशक्तिर्मम सारथ्यं कर्तुं संग्राममूर्धनि ॥ २० ॥ गीतं वायदिवा नृत्यं वा
 दित्रं वा पृथग्विधं ॥ तत्करिष्यामि भद्रं ते सारथ्यं तु कुतो मम ॥ २१ ॥ उत्तर उवाच ॥ बृहन्नले गायनो वा नर्तनो वा पुनर्भव ॥ क्षिप्रं मे रथमास्थाय निगृहीष्वह
 योत्तमान् ॥ २२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ सतत्र नर्मसंयुक्तमकरोत्पांडवो बहु ॥ उत्तरायाः प्रमुखतः सर्वजानन्नरिंदमः ॥ २३ ॥ ऊर्ध्वमुक्षिप्य कवचं शरीरे प्रत्य
 मुंचत ॥ कुमार्यस्तत्र तं दृष्ट्वा प्राह सन्पृथुलोचनाः ॥ २४ ॥ स तु दृष्ट्वा विमुत्थंतं स्वयमेवोत्तरस्ततः ॥ कवचेन महार्हण समनद्यद्बृहन्नलां ॥ २५ ॥ स विभ्रत्क
 वचंचाग्र्यं स्वयमप्यंशुमत्प्रभं ॥ ध्वजं च सिंहमुच्छ्रित्य सारथ्ये समकल्पयत् ॥ २६ ॥ धनूंषि च महार्हाणि बाणांश्च रुचिरान्वहून् ॥ आदाय प्रययौ वीरः स बृहन्नल
 सारथिः ॥ २७ ॥

॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥